

Prof. dr hab. n. med. Aleksander Goch

Bydgoszcz 20.06.2019

UMK w Toruniu

CM w Bydgoszczy.

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

CM w Bydgoszczy

Prof. dr hab. n. med. Aleksander Goch

Recenzja rozprawy doktorskiej

„Przydatność podstawowych badań laboratoryjnych krwi w przewidywaniu wyników rehabilitacji u chorych po ostrych zespołach wieńcowych STEMI (OZW STEMI)”

Lekarz Agnieszka Obrębska-Stefaniak

Choroby serca i naczyń są w dzisiejszych czasach jedną z głównych przyczyn hospitalizacji i umieralności w Polsce.

Ostry Zespół Wieńcowy, nie stanowiący odrębnej jednostki chorobowej, lecz obejmujący zarówno niestabilną chorobę niedokrwinną serca, zawał serca, czy nagły zgon sercowy, których obecność jest ściśle powiązana z destabilizacją blaszki miażdżycowej, powodującej ostre niedokrwienie mięśnia sercowego, wynikające z upośledzonego przepływu wieńcowego.

W Polsce częstość występowania OZW nie jest dokładnie znana. Z przeprowadzonych badań wynika jednak, że jest to około 200 tyś. pacjentów przyjętych do szpitala, nie wliczając w to chorych, którzy nie zostali właściwie zdiagnozowani lub zmarli przed przybyciem do niego, z powodu OZW.

W związku z powyższym niezwykle istotne jest poznanie i określenie czynników predysponujących do wystąpienia choroby, następujących po niej skutków, jak również sposobów właściwego postępowania, polegających na udrożnieniu tętnicy wieńcowej, a w późniejszym czasie rehabilitacja chorych.

Stąd też wybór tematu pracy jest trafny i aktualny, a dzięki doświadczeniu Ośrodka, w którym praca została wykonana, opracowanie oparte jest na solidnej podstawie.

Na wstępie Autorka interesująco przedstawiła informacje dotyczące rysu historycznego rehabilitacji kardiologicznej w Polsce. Porusza zagadnienia dotyczące Ostrego Zespołu Wieńcowego (OZW), metod jego leczenia, badań laboratoryjnych wykonywanych u chorych z OZW, niewydolności pokontraktowej nerek oraz szczegółowo odnosi się w pracy do rehabilitacji kardiologicznej w Polsce.

Informacje zawarte we wstępie jasno uzasadniają wybór tematów badawczych, którymi zajęła się Autorka.

Doktorantka szczegółowo sformułowała cele badawcze pracy. Za cel pracy postawiono wykazanie przydatności podstawowych badań laboratoryjnych krwi u pacjentów po ostrym incydencie wieńcowym w przewidywaniu wyników drugiego etapu rehabilitacji kardiologicznej. Oceniono czy istnieje związek między wynikami badań krwi przy przyjęciu pacjenta na II etap rehabilitacji kardiologicznej a końcowym przyrostem wydolności lub jego brakiem.

Celem ogólnym było wykazanie związku między wynikami badań laboratoryjnych krwi u chorych przyjmowanych na II etap rehabilitacji kardiologicznej w warunkach szpitalnych a końcowym efektem procesu terapeutycznego mierzonego za pomocą próby wysiłkowej pozwalającej ocenić przyrost wydolności fizycznej mierzonej w Watach, lub jego brak.

Celem szczegółowym było wskazanie czynników charakterystycznych dla poszczególnych grup wyodrębnionych w badaniu, które umożliwią przewidywanie efektu rehabilitacji kardiologicznej na podstawie wstępnych badań krwi.

Materiał

Badaniem objęto grupę 130 pacjentów objętych drugim etapem rehabilitacji kardiologicznej. Badani byli przyjęci do Kliniki Chorób Wewnętrznych i Rehabilitacji Kardiologicznej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi na drugi etap rehabilitacji kardiologicznej w warunkach stacjonarnych. Wszyscy badani przebyli ostry zespół wieńcowy z uniesieniem odcinka ST (STEMI) na 4 tygodnie przed przyjęciem do Kliniki. Objętych badaniem było 130 osób w tym 33 kobiety i 97 mężczyzn. Średni wiek chorych wynosił 60,83+/-12,23 lat.

W metodach badań opisano badania morfologii krwi, wykonywanie próby wysiłkowej na bieżni ruchowej a następnie kwalifikacje chorych do II etapu rehabilitacji kardiologicznej. Badanych podzielono na grupy pod względem osiągniętego poziomu przyrostu wydolności po odbyciu II etapu rehabilitacji kardiologicznej.

Wyodrębniono trzy grupy. Grupę, u której nie zaobserwowano przyrostu wydolności fizycznej (0 Wat). Grupę, w której obserwowano przyrost wydolności nie przekraczający 20 Wat względem próby wysiłkowej oraz grupę gdzie przyrost wydolności był większy niż 20 Wat. Przeprowadzona analiza statystycznie nie budzi zastrzeżeń.

Wyniki badań zostały przedstawione klarownie z odpowiednimi tabelami i rycinami. Wyniki te świadczą o pełnej realizacji celów badawczych.

W grupie, w której pacjenci nie osiągnęli przyrostu wydolności fizycznej pomimo rehabilitacji wyłoniono dwa czynniki determinujące efekt rehabilitacji (leukocytozę oraz GFR)

.W grupie badanych, którzy osiągnęli niepełne powodzenie rehabilitacji niemożliwe było wyłonienie dwóch czynników ryzyka.

W grupie badanych, którzy odnieśli największą korzyść z rehabilitacji wyłoniono dwa czynniki determinujące występowanie ograniczenia powodzenia rehabilitacji (leukocytozę oraz niedokrwistość).

Dyskusja

Autorka w dyskusji przeprowadziła analizę uzyskanych wyników. Jest ona prowadzona w sposób dojrzały z krytyczną konfrontacją uzyskanych wyników własnych z wynikami badań opisanych w literaturze światowej. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że jest to nowatorska praca opisująca przydatność badań laboratoryjnych w przewidywaniu wyników rehabilitacji kardiologicznej.

Immanentną częścią Dyskusji w każdym wartościowym opracowaniu powinno być wskazanie ograniczeń pracy i tak też jest w pracy lek. Med. Agnieszki Obrębskiej-Stefaniak.

Wnioski

1. Wykazano przydatność podstawowych badań laboratoryjnych krwi u pacjentów po ostrym incydencie wieńcowym w przewidywaniu wyników drugiego etapu rehabilitacji kardiologicznej.
2. Wykazano istnienie zależności pomiędzy występowaniem leukocytozy i obniżonego GFR a nieosiągnięciem przyrostu wydolności w efekcie zastosowanych treningów w rehabilitacji kardiologicznej.
3. Wykazano istnienie związku pomiędzy występowaniem leukocytozy i niedokrwistości jako czynników ograniczających możliwość osiągnięcia powodzenia rehabilitacji kardiologicznej.

Wnioski są ujęte w 3 punktach, wynikają z uzyskanych wyników i odpowiadają postawionemu głównemu celowi pracy.

Bibliografia zamieszczona jest na 8 stronach i zawiera 87 pozycji piśmiennictwa, w przeważającej części anglojęzycznych, odpowiednio dobranych do tekstu pracy.

Rozprawa doktorska lek. med. Agnieszki Obrębska-Stefaniak zawiera oryginalne wartościowe i ważne dla praktyki klinicznej wyniki badań.

Świadczy o zaawansowanej umiejętności prowadzenia badań naukowych, bardzo dobrej znajomości posługiwania się metodami statystycznymi.

Stwierdzam, że praca doktorska lek. Med. Agnieszki Obrębskiej-Stefaniak spełnia wszystkie zawarte w ustawie warunki dotyczące rozprawy doktorskiej i zwracam się do Wysokiej Rady Wydziału Wojskowo-Lekarskiego UM w Łodzi o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów przewodu lekarskiego.

Pracę doktorską lek. med. Agnieszki Obrębskiej-Stefaniak jako szczególnie interesującą i wartościową rekomenduje do wyróżnienia.

Prof. dr hab. n. med. Aleksander Goch

